

[Lenger]

Til slut om den opsættende virkning: vi mener ikke, at der som hovedregel skal være opsættende virkning ved klager i forbindelse med påbud eller forbud. Men der er problemer i det, som også hr. Leif Hermann var inde på, og de problemer betyder, at man må vælge. Man kan ikke både blæse og have mel i munden.

Hvis man vælger, at der ikke er opsættende virkning, kan det selvfølgelig betyde, at en virksomhed lider skade rent økonomisk, og hvis man vælger, at der er opsættende virkning, kan miljøet lide skade, måske endda uoprettelig skade. Man må altså vælge, og jeg mener, vi skal vælge miljøet. Der er jo virksomheder, som udelukkende anker på grund af en eventuel opsættende virkning, også selv om anken er udsigtsløs, for så vinder man til gengæld tid.

Dette med at anke alene på grund af den opsættende virkning, er noget, som de borgerlige må kunne forstå, for det er jo lige præcis, hvad de borgerlige har sagt – ikke i miljøspørgsmål ganske vist, men når det f.eks. gælder flygtninge eller lokalplaner, hvor det typisk er den svage part og ikke den stærke part, som anker. Derfor er det en tankegang, som jeg ikke helt kan forstå ligger de borgerlige så fjernt.

Jeg vil derfor om lovforslag nr. L 177 sige, at det er VS meget positivt indstillet over for.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne understrege noget af det, som den radikale ordfører var inde på i sin tale, nemlig spørgsmålet om straffebestemmelserne.

Ifølge § 84 i den gældende lov om miljøbeskyttelse er strafferammen op til 1 år. Vi har tidligere haft lejlighed til at diskutere den her i salen, som nævnt af den radikale ordfører, men jeg vil da gerne spørge miljøministeren: hvornår har vi brugt fængsel i indtil 1 år? Kan der nævnes nogle eksempler? Jeg kan ikke komme i tanker om nogen, men jeg kan komme i tanker om nogle overtrædelser, der er så grove, at man overhovedet ikke kan forstå, at den strafferamme ikke er blevet taget i brug.

Det er Århus universitets virksomhed Cheminova. Man startede i 1950'erne med at ødelægge Roskilde Fjord. Da tusinde mennesker var gjort arbejdsløse dér og fiskebestanden

ødelagt – og det er ikke siden lykkedes at etablere den – flyttede man. Her i salen fandt der dengang en diskussion sted, hvor daværende fiskeriminister Knud Ree bl.a. udtalte, at han ikke forstod, at en institution som Århus universitet ville lægge navn til det, man gjorde over for Roskilde Fjord.

Så var der et medlem af folketinget, der spurgte: har ministeren nu nogen garanti for, at man ikke gentager det, man har gjort med Roskilde Fjord, når man nu flytter til Limfjorden? Der kom ikke noget svar fra fiskeriministeren, skønt det fremgår tydeligt af Folketingstidende, forhandlingerne, at han var meget vred på Århus universitet. Han tog ikke ordet og svarede ikke på det. Det var jo godt, for det blev gentaget: Limfjorden blev ødelagt som fiskevand.

Der er ikke sket nogen alvorlig forfølgelse af Cheminova. Århus universitets rektor, der er ansvarlig ifølge § 54 i aktieselskabsloven sammen med direktionen for dette, er aldrig blevet draget til ansvar for ødelæggelsen af den natur. Og man kan vel nok fastslå, at Cheminova og dermed Århus universitet fortsætter i dag som dengang.

Hamburg har senest rejst et spørgsmål over for Cheminova, om man ikke har misbrugt den tilladelse, Hamburg har givet til deponering af affald på et af giftdepoterne nede i Hamburg, fordi der er uforklarlige udslip af den gift, der var tale om i Seveso. Og den kan, så vidt man kan skønne af de foreløbige undersøgelser, kun stamme fra deponering fra Cheminova.

Da Greenpeace for nylig ville undersøge, hvordan det nu var med affaldsvandet fra Cheminova, stoppede man udledningen gennem de sædvanlige ledninger og ledte affaldsvandet til reservedepoter og lod postevand gå igennem de sædvanlige udledninger, så Greenpeace naturligvis ikke kunne opdage noget.

Sidst hørte vi den anden dag igennem en udsendelse fra Danmarks Radio, at det nu havde været galt med gift i luften deroppe. Alligevel er Cheminova ikke blevet anklaget og dens egentlige ejer, Århus universitet, ikke draget til ansvar. Hvad er meningen med at have en strafferamme, hvis man aldrig bruger den?

Og hvordan er det – som den radikale ordfører anførte det – med at få disse love overholdt ude i landet? Hvad er det, der sker